

[Landbrugsministeren.]

vi får jo senere lejlighed til at tage spørgsmålene op igen. Men der kom fra hr. Morten Langes side nogle enkelte udtalelser, som jeg i hvert fald ikke ønsker at lade stå uimodsagt.

Karakteristikken af Krogstruprapporten og den negative holdning, som hr. Morten Lange mente den var udtryk for, må jeg i hvert fald skarpt tilbagevise. Når en række sagkyndige, både økonomer og embedsmænd og repræsentanter for landbrugets organisationer, foretager en virkelig analyse og på grundlag af denne analyse finder frem til de beslutninger og de forslag, der er peget på, så skal man føle sig noget hævet over andre, hvis man er i stand til og mener, man kan tillade sig at bruge et ordvalg som det, hr. Morten Lange her anvender. Jeg tror nok, at der i det, der her foreligger — og det bygger de faldne udtalelser også på — er lidt for meget teori og alt for lidt praktisk kendskab. Det får så være, men hr. Morten Lange kan ikke forlange, at andre, der prøver på at kombinere praktisk kendskab og en vis viden og bedømmelse af, hvordan fremtiden former sig, alene skal lade sig lede af teoretiske synspunkter.

Jeg mener, at det arbejde, der ligger bag Krogstruprapporten, er meget værdifuldt, og jeg håber, det kan bidrage til, at den debat, der fremover skal føres om de kommende landbrugsordninger, kan føres på et mere realistisk grundlag, hvor man ikke alene tager hensyn til teorien, men også til de praktiske vilkår.

Derfor er det, at jeg har afvist dette forslag. Jeg ønsker ikke at være den, der skal stå som ansvarlig for den styringsplan, hr. Morten Lange her tilstræber. Vil hr. Morten Lange være i stand til med nogenlunde sikkerhed at vejlede folketinget med henblik på, hvilke styringsformer man skal fastsætte for de enkelte produktioner, hvilke priser og hvilke prognoser der skal lægges til grund, og alt det, som man ud fra den tankegang vil føre ind i en sådan styringsplan? Det er så let at tale om disse ting på et teoretisk grundlag, men de praktiske livsvilkår er helt, helt anderledes.

Må jeg så til slut blot sige, at hr. Morten Lange lukker jo øjnene for de virkelige kendsgerninger, søger at tilsløre den udvikling, der er foregået i 1960erne under van-

skelige vilkår, den tilpasning, der er sket i kraft af afvandringen, strukturrationaliseringen og tilpasningen til de produktioner, der er gode afsætningsmuligheder for. Det er denne linje, vi skal videreføre. Der er måske ting i hr. Morten Langes forslag, der kan bruges som et led deri, men som bæredygtigt grundlag for en virkelig reform er dette ikke egnet.

Chr. Thomsen: Jeg er ikke tilfreds med det svar, hr. Morten Lange gav vedrørende strukturforvridningen. Der blev jo nævnt kornet, og nu må jeg straks sige, at jeg hører ikke til dem, der nogen sinde har syntes, en stor kornhøst var nogen ulykke, tværtimod. Men eksemplet duer ikke. Når der har været kornoverskud de sidste to år, hænger det nøje sammen med svineproduktionen, og svineproduktionen, som var den bedste del af landbruget, har også fortsat nedgangen i 1968 og 1969, hvor der netop var lave kornpriser. Men det skyldes noget helt andet, det skyldes det, at når der på 3 år næsten er gået 20.000 svineproducenter ud, 6.000-7.000 om året, så har det resterende landbrug ikke kunnet investere tilstrækkelig hurtigt til at kunne opsuge den produktion, de 20.000 har efterladt sig. Det er en helt anden ting og har ikke spor med strukturforvridning på grund af landbrugsstøtten at gøre.

Nu er jeg da helt klar over, at det forhold, at man har kontantstøtte, selvfølgelig i nogen grad vil påvirke landbrugspriserne, men der er nu mange andre faktorer, der også er medbestemmende, det kan i alle tilfælde klart og tydeligt ses af, at handelsværdien i 1968 faldt med 1½ milliard kr. for landbruget som helhed, og landbrugsstøtten i 1968 løb jo egentlig på linje med støtten i 1967 og 1966. Der er altså mange andre faktorer, der er medbestemmende for landbrugspriserne end netop den form for støtte, der er ydet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Over for hr. Chr. Thomsen, som åbenbart ikke har forstået, hvad jeg sagde, skal jeg gentage det. Kornordningen var et af de typiske eksempler på forvridning og har været det i en lang periode. Den medførte i en lang periode, at kornarealet år for år blev udvidet, bl. a. på bekostning af en række andre afgrøder. Derfor måtte vi opfinde en rapsorening for at